

זוהי משימה לאומית עליונה: לחסל את הסאדיזם במישראל

קו בבר-לב

קודם כל יש לטהר את המישראל מכל אדם שעזר ליצור את המצב הזה, או שהשלים עימו מתוך ציניות, אי-שפיות מוסרית, אדישות ולאדיאכפתיות. אין לאדם כזה מקום במישראל.

את עצמם שאין זה נוגע להם. מה פיתאום? המישראל מרכיזה בשכונת-התיקווה ובווארדיסאלי, לא באיזורים מהוגנים.

יצד נמצאו בברמניה מאות אלפי בני-אדם, שהיו מוכנים להלקות, להתעלל, לענות, להרוג ולהפעיל את כל שיטות הוועיה אשר מוח סאדיסטי יכול להמציא?

תפקיד חשוב במערכת-הטהור שייך לשיפוט. אף אחד ממעשי-ההזועה שתיארתי לא היה אסור ללא ידעו כל השוטרים, על סמך הנסיון, שגם אם ייתפסו לא יאונה להם כל רע.

מתרנים והולכים עתה סיפורים על שוטרים המרכיזים לאזרחים המתחככים איתם בכל צורה שהיא — בקטטה של נהגים, בעת חיפוש, בעיקבות מעשה-יקונרס של נערים.

אחד מראשוני הפרשנים של התופעה הנאצית, קונראד היידן, הדגים זאת בהצעה של ניסוי:

הרוב המכריע של קורבנות-ההתעללות אינם מעוים כלל להתלונן, בידעם כי השוטרים ירדפו אותם ויתעללו בהם כנפעים הנאה פי כמה וכמה.

כמו סרטן בגוף, אייפאשר לעצור את הברוטא-ליזציה של המישראל, אחרי שזו אחזה באיבר אחד. היא תגיע לכל מקום.

הכניסו מאה אנשים רגילים לחצר והגידו להם להרכיז לקורבן מסוים. תחילה יעשו זאת רק שניים-שלושה. אחר-כך יצטרפו רביעי, חמישי ושישי.

המעטים המרהיבים כנפשם עוז להתלונן מתחרטים על כך, כאשר מסתבר להם מה קורה אחר-כך:

אדם הקורא עתה שורות אלה, בשלוות ביתו, יכול להיתקל בכך מחר ברחוב, אם ייתקל, לגמרי במיקרה, במצב שבו הוא עלול להסתבך עם שוטרים.

בסופו של דבר יעשו זאת כולם, מלבד אחד או שניים.

רבים שופטים שוטרים. לעיתים קרובות הם מזוכים מחוסר-הוכחות. איך אפשר להוכיח שכמה שוטרים התנפלו על עציר בתא-המעצר והיכוהו עד עיל-פון? מי יעיד?

זה יכול לקרות לכל אדם, בכל מקום. ואז, בן רגע, ייחרב עליו עולמו.

זו הטבע האנושי. לי זה מסביר מה קרה למישראל-ישראל.

במיקרים המעטים שבהם מורשעים שוטרים, מטילים עליהם קנסות מגוחכים, ובמיקרים נדירים עוד יותר מעציר-לתנאי.

השלכה חמורה עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אנחנו קוראים עכשיו מדי יום בעיתונים סיפורים על התעללות של שוטרים באזרחים.

פסקי-דין כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

מיישו הלך ברחוב והעיר הערה כלשהי על דרך-הנהיגה של נהג בלבוש אזרחי. הנהג עצר, ירד ועצר את האזרח. הסתבר שהוא שוטר. הוא היכה אותו מכות-רצח במקום, בדרך לתחנה ובתא-המעצר, כשחבריו עוורים לו.

יש רק דרך אחת לתיקון: העמדת השוטרים האלה לדין בבית-מישפט רגיל, ושליחתם לעונשי-מאסר אומיתיים, בבתי-הסוהר הרגילים. למען יראו וייראו.

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

כמה נערים, בני-טובים, נחשדו על-ידי שוטרים באילת בהפצת סמים. הם נעצרו, הוכו והוכלו לתחנה. לפני החקירה, בשעת החקירה ואחריה היכו אותם מכות-רצח.

הכאת עצירים היא פשע שיש עימו קלון. קשה להעלות על הדעת אדם בוזי יותר, שפל יותר ומאוס יותר מאשר שוטר המנצל את כוחו כדי להתעלל באדם חסרי-ישע וחסר-מגן לחלוטין.

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

לפני שנים היו מתפרסמים סיפורים כאלה אחד לכמה חודשים. עכשיו זהו אירוע יומיומי. מתקבל הרזשם כי כל מי שנתקל עתה במישראל, בעניין בלשהו, מסתכן בקבלת מכות.

אין שום מקום לשיפוט "מישמעתי" לגבי פשע כזה.

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

בתיא-המעצר שבתחנות-המישראל זה הפך, כנראה, לשיטת קבע. כמה שוטרים נכנסים לתא ומתעללים בעצירים, שהם — על פי העיקרון המיטפטי הנהוג בארץ — חפים-מפשע עד שהורשעו בדין.

כך נהוג באמריקה. אני תמה — יותר מזה, אני חרד ווועם — על כך שיש בישראל שופטים שאינם נוהגים כך.

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

עבריינים פליליים יהודיים, המועמדים לדין על-פי הודאותיהם במישראל, טוענים עתה כמעט בכל מיקרה שההודאה נסחטה מהם בשיטות אלימות. כבר היו מיקרים שבהם זוכו מואשמים-ברצח, אחרי שהורו במעשה, כשהוכיחו כי הודו כתוצאה מעינויים.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

לגבי ערכים המצב חמור, כמוכון, פי כמה וכמה. ערכים העובדים הישנים בתלאיבני מספרים סיפורים ללא-ספור על מיקרים שבהם נתקלו בערב בבלישים, שהיכו אותם ושיחררו אותם לאחר-מכן. ערכים החשורים בעבירות — בצדק או שלא בצדק — מספרים כולם, כמעט בלי יוצא מדהכלל, שהוכו קשות בתחנה. בשטחים הכבושים מתהלכים עכשיו רכבות צעירים שנעצרו בעקבות הפגנות, נחקרו והוכו קשות. רבים מהם עונו בשיטות חמורות עוד יותר. שם זה כבר נחשב כדבר מובן-מאליו, ואין כמעט צעיר ערבי אחד בעלי-הכרה בגדה שאינו מתפאר בנסיון כזה.

כך נהוג באמריקה. אני תמה — יותר מזה, אני חרד ווועם — על כך שיש בישראל שופטים שאינם נוהגים כך.

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

יש תכן שתיאור זה עושה עוול לשוטרים רבים וטובים, שאינם סאדיסטים ואינם פועלים באלימות.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

במקרים כאלה מתקבלים על-ידי השוטרים, בצדק, בחיוך. זהו עירוד להמשך הדרך הזאת, בתוספת קריצת-עין האומרת "אל תתפסו!"

עוד יותר נוגעת לצעם קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אם לא היו חברי-מחזרת לפני שזה קרה להם, הם מיהרו להצטרף לאחר מכן.

